

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303

PIK LXXXIII. Ч. 258. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 30-го ГРУДНЯ 1976 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 30, 1976 No. 258. VOL. LXXXIII.

СОВЕТИ БУДУЮТЬ РАКЕТНІ БАЗИ В ЛЯОСІ

Бангкок, Таїланд. — Асоційовані Пресс інформує, що авторитетні речники Таїланду заявили, на підставі фактичних оцінок розвідки, що СРСР розпочав будувати ракетні бази в гірських районах Таїланду.

він повідомив, що Советський Союз має також багато інших військових виїздів у високі гори Ляосу. Танат Когман — це колишній міністер закордонних справ і голова Таїландської Національної Асамблеї.

Советський втікач розповідає про атомові експерименти в СРСР

Лондон. — Алексей Майков, який служив раніше в спеціальних частинах КГБ, а тепер знаходиться на Заході, розповідає у своїй книжці „Внутрі КГБ“ про советські атомові експерименти і про потерпілих від атомових поразок советських воїнів.

воював про загрозу поразення від атомового вибуху. Понад 70 відсотків воїнів, які брали участь у тій акції, були серйозно пошкоджені радіацією, а деякі цілком втратили здоров'я.

Передбачають відклик Добриніна з Вашингтону

Москва. — Серед дипломатів в Москві поширюються чутки, що советський посол у Вашингтоні Анатолій Добриніна, який займає це становище від 1961 року, замінить іншою, молодшою особою і більш сприятливою для нової Адміністрації новообраного президента Джіммі Картера.

зувати контакт з Картером ще тоді, коли він був обраний кандидатом Демократичної партії на президента. В тому часі Джіммі Картер, який був тільки одним з кандидатів на президента, мав зайняти советський „визначник“, що такі зустрічі не бажані і передчасні, а якщо вони кончатися, то на них повинен бути присутнім державний секретар ЗСА, або його віцепрезидент, що було фактично відхиленням пропозиції Добриніна.

В Україні продовжують насаджувати чужі „радянські звичаї“

Київська „Радянська Україна“ інформує, яку це несподіванку підготували працівники Центрального парку культури і відпочинку в Києві. Провісники Нового року прийшли в павільйон, завершивши свій конкурс на звання „найкращого діда Мороза“.

для їхньої праці в школах, дитячих садках, палатах культури, на площах... Понад чотири тисячі ранків проведуть у святковій дії ці невідомі ситуації — пише „Радянська Україна“.

Об'єднання українських письменників „Слово“ вшанувало С. Гординського

Нью Йорк (М. Галив). — Заходами Об'єднання українських письменників „Слово“ відбулася тут, 19-го грудня 1976 р., в Українському Інституті Америки зустріч з громадським діячем, яка була присвячена з нагоди його 70-річчя, видатному діячеві української культури Святославу Гординському.

Святослав Гординський

Спершу привітав Ювілянта гості, що прийшли його вшанувати, а поруч цього подав загальну характеристику С. Гординського, як мистця, майстра, критика, поета і громадського діяча. Д-р Тарнавський підкреслює, що з Ювілянткою знайомий з юнацьких років на рідних землях. Батько Святослава Гординського був священником, на плечі якого не раз з'являлася студентська молодь. Тарнавський подає загальну сільветку Гординського як людини, а слово про Святослава Гординського, як багатогранного діяча культури сказав проф.

Григорій Костюк. На вступі проф. Костюк наголосив на підкресленні вірш Гординського під назвою „Невгамовність“, який являється своєрідним моттом в житті Ювілянта. Ця невгамовність не є штучною і ненадуманною, вона випливає природно та нормально. Оскільки культура сказав проф.

КАРТЕР ПРОСИТЬ ЧЛЕНІВ СВОГО КАБІНЕТУ ЗДІЙСНЮВАТИ ЙОГО ВИБОРЧІ ОБІЦЯНКИ

Ст. Сімонс, Джорджія. — Новообраний президент ЗСА Джіммі Картер зустрівся у вівторок, 28-го грудня ц. р., у відпочинковій місцевості Ст. Сімонс Авленд з членами свого кабінету та деякими спеціалістами поодиноких ділянок і просив їх, щоб кожний з них окремо і всі спільно, після перебрання Адміністрації від президента Форда 20-го січня 1977 р., працювали в напрямі сповнення обіцянок, даних американському народові в часі виборчої кампанії.

Новообраний президент Картер і віцепрезидент Мондейл під час наради з новонайменованими членами Уряду під час наради на острові св. Сімона. На фото (зліва): Джіммі Картер, Волтер Мондейл, Сесіл Елдрюс, Елдрю Янг, Боб Бергленд, Геролд Бровн, Майкел Блументал, Джеймс Шлесінджер, Чарлс Шульце і Гріффіні Бел.

Чи з кореспондентами заяви Бровна, кажучи, що його заява є повністю авторитетною. З подібними заявами про неможливість сповнення деяких обіцянок Картера виступали також інші члени кабінету, між ними Джозеф А. Каліфано — секретар здоров'я, виконання і соціальної опіки, який відмітив, що деякі програми не можуть бути сповнені з огляду на господарську кризу.

Другою сесією на нараді була заява самого Картера, який, бажаючи підвищити авторитет віцепрезидента Волтера Мондейла, проголосив його „шефом штабу Білого Дому“. Повелл висловив, що віцепрезидент Мондейл не буде сповняти цієї функції в повному розумінні цього слова, а буде тільки головним радником Президента у справах персоналу.

Форд передумав справу амністії для дезертирів

Вайл, Колорадо. — Президент Джералд Форд погодився в понеділок, 27-го грудня ц. р., передумати можливість проголошення загальної амністії для військових дезертирів, які відмовлялися від участі в В'єтнамській війні.

служби. Найближчі співробітники президента Форда дораджували кореспондентам обережність, бо фактично не прийнято жодного рішення у тій справі. Але Президент напевно зробить якийсь рішення перед своїм відходом з Білого Дому.

Кіссінджер передасть усі свої документи Конгресовій Бібліотеці

Вашингтон. — Державний секретар Генрі Кіссінджер вирішив передати — після відходу від активної служби в Державному департаменті — всі свої документи і телефонні записи, які включають дуже цінні розмови, у власність Конгресовій Бібліотеці у Вашингтоні.

телефонних рекордів. Описав Кіссінджер домовився з Бібліотекою, що телефонні рекорди залишаться його власністю слідує 25 років. Преса і далі опорує становище Кіссінджера, заявляючи, що розмови вела офіційна особа уряду, і ці розмови належать тепер народові.

Трудо не вживав би збройної сили проти квебекських сепаратистів

Оттава. — Під час телевізійного інтерв'ю в неділю, 26-го грудня, канадський прем'єр-міністр П'єр Елліот Трудо заявив, що хоча противників в Квебеку Квебекської Партії, яка недавно виграла вибори в тій франкомовній провінції, „відірвати Квебек від решти Канади“, то він не вживав би збройної сили проти квебекських сепаратистів, якщо б населення провінції в референдумі проголосувало, що хоче самостійного Квебеку.

важав, що Квебекська Партія і новий прем'єр провінції, Рене Левек, повинні „серйозно застановитися, заки проголосять в Квебеку референдум“. Як відомо, Левек заявив, що не думає відокремлювати Квебек від Канади як поки більшість населення провінції в референдумі не заявиться за незалежність. Трудо вважає, що незалежність Квебеку не тільки вийде на некористь Канаді, але і для населення тієї франкомовної провінції, і тому є проти сепаратизму. Трудо твердить, що можна задовольнити національні, культурні і політичні стремління населення Квебеку тим, що провінція і її жителі одержать більшу впливу у федеральному уряді.

НЕЗРІВНЯНИЙ ЮВІЛЕЙ НЕЗРІВНЯНОЇ АРТИСТКИ

Репортаж Людмили Волянської

Нью Йорк. — В грудні ц. р. українська громада в ЗСА і американські балетні кола відзначили подвійний Ювілей української прима-балерини Валентини Переславцев, яка пістолити працює на сцені 1976-го театру, балетних шкіл і студій українських і неукраїнських, та чверть століття зокрема є провідним педагогом-хореографом в ньюйоркському Американському Балет-Театрі.

Проф. Валентина Переславцев

„Балет... У самому звучанні цього слова є щось принале, піднесене і прекрасне. Музика, мальовничі декорації, елегантні костюми, легкість і пластичність рухів, красиві лінії та ефектні „па“ танців — усе це балет.“ — такими словами починається редакційна в київській газеті „Культура і Життя“ головний редактор — Ірина Барвінок-з 5-го грудня ц. р. Цим словом „К. і Ж.“ започаткувала святкування 50-літнього ювілею Київського балету.

на своїх сторінках також не менш важливий ювілей, і такий з балетною темою, 25-річний стаж незрівняної учительки балету, славної Валентини Переславцев, в Школі Американського Балет-Театру в Нью Йорку. Валентина Переславцев була довгі роки прима-балериною в найкращих театрах України — в Києві та Одесі. А тут, американська спеціалізована (балетна) преса поділяла щедро

сцені Київського державного театру опери і балету ім. Т. Г. Шевченка в 1926 році в балеті „Копелія“ муз. Деліба. Давав „Копелію“ на гостинному виступі в Києві Харківському театру опери і балету, в складі якого танцювала молодесенька прима-балерина Валентина Переславцев.

сія, яку віддавав сливе кожний і кожна з хореографів, балетмайстрів і прима-балерин, за цей час, що ледько веде наша слава землячка вже безперечно 25 років. І цього разу на лекцію завітала блискавка зірка англійського Королівського балету, Маргот Фонтейн. Вбігаючи на лекцію легким і граційним кроком, Фонтейн перепрошувала свою улюблену вчительку за кількахвилинне спізнання і стала на своє місце у класі (вона прилетіла сьогодні з Лондону, як і не раз раніше, щоб взяти участь у лекції); всі інші учасники цієї класи продовжували вправу, немов би нічого не сталося: вони звикли до появи на „Одинадцятій тридцятій“ і славної Маргот, і не менш славного Нурсева, і багатьох інших зірок „першої величини“ балету, — лише для мене все навколо було фантастично незвичайним.

В короткому часі після прильоту до ЗСА, і після принагідної праці тут, то там; після праці в студії Карнегі Голл, де також пані Професор навчала учнів балетного мистецтва „Одинадцяті тридцяті“; лек-

ція, яку віддавав сливе кожний і кожна з хореографів, балетмайстрів і прима-балерин, за цей час, що ледько веде наша слава землячка вже безперечно 25 років. І цього разу на лекцію завітала блискавка зірка англійського Королівського балету, Маргот Фонтейн. Вбігаючи на лекцію легким і граційним кроком, Фонтейн перепрошувала свою улюблену вчительку за кількахвилинне спізнання і стала на своє місце у класі (вона прилетіла сьогодні з Лондону, як і не раз раніше, щоб взяти участь у лекції); всі інші учасники цієї класи продовжували вправу, немов би нічого не сталося: вони звикли до появи на „Одинадцятій тридцятій“ і славної Маргот, і не менш славного Нурсева, і багатьох інших зірок „першої величини“ балету, — лише для мене все навколо було фантастично незвичайним.

У САМВИДАВІ ПОШИРЮЄТЬСЯ ЕСЕЙ ПРО СУЧАСНУ ІСТОРІОГРАФІЮ В СРСР

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Заході продістався новий самвидавний документ: звернення українського політичного в'язня Зіновія Антонока до невідомого „Друга“, в якому Антонок ширше зупиняється над зобов'язуваннями в СРСР інтерпретацією історії слов'янства, етногенезу українського народу, а теж взамином між Україною і Росією. Про ті питання в СРСР інтерпретацією історії слов'янства, етногенезу українського народу, а теж взамином між Україною і Росією. Про ті питання в СРСР інтерпретацією історії слов'янства, етногенезу українського народу, а теж взамином між Україною і Росією.

чи цей роман не писався в період війни 1941-45, чи одразу після неї, коли „на службу Родина“ у небачених маштабах було поставлено фальсифікацію історії... Звідкіль це у Загребельного слов'янофілі приходить „в восторг“ від найменшої загадки про слов'ян у центральній Європі, навіть в Африці.

Зіновій Антонок, 1933 р. народження, перебував тепер в Пермському таборі. Його арештували в 1972 р. і засудили на 7 років таборів і три роки заслання. За професією Антонок не історик, він хемік, працював в Інституті хемії Академії Наук УРСР. Проте, він пильно вивчав історію, слідкував за сучасними напруженнями в російській та українській історіографії СРСР.

Одним махом не слов'янське видають за слов'янське, мовляв, „знай наших“. А мене ганьба гризе за слов'янську дикість, за рабство, за відсталість; за те, що мої країни хизуються тим рабством, тою відсталістю, що вічно від когось чи від когось Європу спасать... Слов'янофіли шукають „дистонію“ своєї, як їм здається величчю, яку-лих згадках про слов'ян від Бєкаєвської затоки й Англії до Індії, а я дошукуюсь у минулому монументального прокляття, що до сі тяжкі над мою землею „бути гноєм“. Не перед Тобого мені говорити про шкоду калічення молодих душ отим псевдопатріотизмом, отим випучуванням ніколи не існуючої загальнослов'янської єдності, нашою отже прешаруванням вєспрочинке „історичної правди“ скальпелем класового підходу?..

Передасмо вийнятки з широкого есею Антонока, пропускаячи деякі нечіткі місця. У цілому, документ буде надрукований на сторінках журналу „Сучасність“.

Але що хотіли від Загребельного у період, коли на початку вирішили будувати реалізувати свою малу ідею створення нового народу? Правда, мовляв не писати, але то не для Загребельного. Ти, звичайно знаєш про ту боротьбу, яка йшла вже тривалий час між українськими істориками та археологами (до речі, не всі вони українці) з одного боку і представниками російського „історичного ґезу“ — з другого боку. Повторювалася ситуація сторічної давності, після виступу Ногодіна, тільки з тією різницею, що тепер „дискусія“ ведеся одною стороною більш „арґументовано“.

Звернення Антонока

„Друже! Прочитав я „Свєпраксію“ Загребельного і стало мені прикро, як мож на ставити своє вже відоме прізвище під таким примітивним розумінням історії. А тема старої Русі та її взамином з Європою багата і важлива для сьогоднішнього нашого. Але, як подана Русь? Як втілення (що правда є паралельна лінія — слов'янство, але це справа не мій) усього доброго, людського, передового, мудрого... А Захід хижий, нелюдський, дикий... А люди ловили себе на думці: (Закінчення на стор. 5-й.)

Новозаснований Відділ УНС в Мейні дає приклад

Під час відвідин в УНС: сидить (зліва) пані Марія Підлуська зі сином Адріаном та пані Уляна Дячук, головний касир УНС. Стоять (зліва): головний секретар УНС Володимир Солов'як, секретар новоствореного Відділу УНС в Мейні мгр. Богдан Підлуський та головний організатор УНС Степан Гавриш, старанням та при допомозі якого створено Відділ УНС в Мейні.

Джерзі Сіті. — Як своєчасно інформовано з Головної Канцелярії УНСО, в жовтні ц. р. був створений в стейті Мейні Відділ Українського Народного Союзу, до якого початково вписалося 34 члени на загальну суму життєвого забезпечення 78.000,00 доларів. На секретаря цього новозаснованого Відділу обрано тоді мгра Богдана Підлуського, відомого нашого суспільно-громадського та спортивного діяча, який минулого понеділка, 28-го грудня, разом з дружиною пані Марією та сином Адріаном відвідав Головного Канцелярія, щоб разом з головними екскуртивними урядовими офіцерами УНСО розглянути питання про розвиток цього віддаленого від великих метрополій союзового „фронту“. Мгр. Б. Підлуський має конкретний

план: в проголошеній вже передконституційній організації кампанії в наступному 1977-му році збільшити вдвоє членство новозаснованого Відділу УНС в Мейні, що буде рівночасно і дальшим скріпленням громадського і товариського життя в тому стейті. У Мейні — каже мгр. Підлуський — починаються, звичайно, кожні американські вибори і вже існує навіть переконання, що в американській виборчій політиці „за Мейном йде Америка“. Мгр. Б. Підлуський, залучивши повдоїти членство Відділу УНСОую в Мейні, склав новорічні побажання для УНСОую в тому а дусі: щоб і ціла Американська Україна пішла за прикладом Мейну та вдвоє збільшила членство всіх Відділів УНС.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY FOUNDING 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 85¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Татт: дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі видавати і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Додатки за адресою конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Картер і „етніки“

Постійний співробітник столичного шовенника „Вашингтон Стар“ проф. Майкел Новак, словак з походження, помітив у своїй шоттійській колонії свої міркування про політику новообраного президента Джимі Картера у відношенні до білих національних груп, які, на думку проф. Новака, не знайшли досі достатнього зрозуміння в Картері і яких він досі „не помітив“ не тільки у виборі членів свого кабінету, але також добрі стосунки співробітництва на вищі становища в Адміністрації, яка перебере владу від президента Джералда Форда 20-го січня 1977 року. Проф. М. Новак з призначенням висловлюється про найменування на пост дорадника для справ безпеки проф. Збігнева Бжезінського, що частинно заклопотало розбурхані емоції серед білих національних груп, які вже почали були думати про ігнорування їх новою Адміністрацією, але рівночасно висловлює побоювання, що в новій Адміністрації досі не передбачено створення позиції спеціального дорадника Президента для етнічних справ, яке то становить досі завданням, репрезентуючи усі етнічні групи, д-р Мирон Куропас, українець з Чикаго, який, знову ж таки згідно з opiniою проф. М. Новака, „вирізнявся великим досвідом й інтелігентністю“. Загально вважається, що завдяки здібностям д-ра М. Куропаса відбулася зустріч представників білих національних груп із секретарем торгівлі, була позитивно покладена справа нового перепису населення, який має виказати кількість білих „етніків“ в ЗСА, були відкриті двері етнічним групам до осіб на високих становищах в Адміністрації, ім сказано, як ефективно поборувати бюрократичні труднощі, щоб досягнути наміченої шль тощо. В заклученні М. Новак, висловлюючи мабуть думку усіх національних груп в ЗСА, вважає, що позиція спеціального дорадника Президента для етнічних справ є надзвичайно важливою і за її збереження треба змагатися.

Піднесену вчасно пропозицію проф. М. Новака можна тільки привітати та усіма доступними нам засобами підтримати. Виглядає бо, що дорадник новообраного президента Картера не познайомив як слід з чисельністю й життєдіятельністю таких великих груп, як грецька, польська, італійська, хорватська, вірменська, українська та інші, які пізнали свою роль в американському демократичному суспільстві з кожним роком і зростають на силі. Сьогодні вже не можна користуватись аргументом, що серед цих груп немає кваліфікованих осіб на державні посади. Вони є і готові перебрати кожну ділянку праці в новій Адміністрації, якщо їм таку запропонують. Тому найбільшим завданням білих „етніків“ є привернути увагу Картера до цієї справи з метою не тільки задержання тих початкових привілеїв, наданих ім президентом Фордом, але й поважно їх поширити, що напевно видає тільки на користь шльї країни.

Фестиваль Американської Революції в Нью Джерзі

Трентон. — У суботу, 25-го грудня, на саме Різдво за новим календарем, відбулося відтворення знаменитої події — перед 200 років, а саме, перелізу генерала Джорджа Вашингтона з американської армії через річку Делавер, щоб несподівано напасти на наслідки німецької частини в Трентоні, які білися на британському боці. Цьому відтворенню славної події, увіковиченої в відомім образі, приєдналася тисячі осіб.

Наступного дня, в неділю, 26 грудня, відбулося відтворення „першої Трентонської битви“, в якій американські патріоти, після ряду поразок, перемогли німецькі військові частини і, як твердить деякі історики, тим покладали підвалини для перемоги 13-ти американських колоній над Великобританією. Відтворення перелізу

КАНАДА — ПІВНІЧНИЙ МІЛІТАРНИЙ СОЮЗНИК ЗСА

Мабуть це й доведеться прийняти за факт, що від останнього т. зв. „післявоєнного періоду“ Канада почала шораз то сильніше підпадати під економічний, політичний і культурний вплив ЗСА.

Але це теж і загальновідома аксіома, що нинішній „лояльний і чистокровний канадський“ не надто охоче признається до цього. Але Канада, як і більшість країн світу, починає шораз то більше ставати на свій лад „націоналістичною“, а в Оттаві не приховується того, що там робиться всі можливі заходи, щоб вирватися з-під цієї домінації і то раз-на-раз.

Для Америки, яка ділить з Канадою понад 3 тисячі миль спільного кордону, як теж і той факт, що вона має з Канадою що саму спільну культуру, економіку, як теж і оборонні зв'язки — це не така собі проста справа. Найперше у ЗСА повоюються, що після останніх виборів у провінції Квебек, Канаді загрожує може навіть лещо затяжна криза та політична нестабільність, а бистрі обсерватори поважаються твердити, що в американському найближньому суді, як теж і оборонного партнера число один, справа квебекського сепаратизму готова перетворитися у другу нестерпу для Америки проблему Куби, із тією тільки різницею, що у Квебеку будуть діяти замість кубинських лівих — праві компромісові загорілки.

Американські економісти зауважують, що через свою, в останніх роках зрушену політичну стабільність, Канада почала втрачати свою економічну заманливість для капіталовкладів, а в майбутньому ця справа може ще поглибитися. При цій нагоді варто буде пригадати, що ЗСА мають там під шору майже 302 більйонів доларів вкладу. Більш як половину мануфактурної індустрії Канади контролюють ЗСА, а в видобуванні та нафтопереробних процесах, в хемічній індустрії і в продукції автомобілів цей відсоток ще набавляти вищий.

Немає сумніву, що голосування у Квебеку було великим ударом по престижі прем'єра Трудо, популярність якого і так почала дуже різко спадати, а це ж не так давно Трудо твердив, що, мовляв, „квебекський сепаратизм помер і то раз — назавжди“. Тепер же на оборону своєї помилки прем'єр заявляє, що демократія в Канаді висловила вільно своє слово, але федеральний уряд в Оттаві визнає тільки одну політику — політику неподільності, і не буде вводити в ніякі сепаратистичні переговори ані з Квебеком, ані взагалі із будь-якою канадською провінцією.

Європейські коментатори висловлюють побоювання, що вибори в Квебеку виключать неухильно „ланцюгову“ реакцію серед інших етнічних груп, в першу чергу серед української, німецької та італійської, що вже і далеко до квебекських виборів почали домагатися чіткого визначення своїх прав у канадській багатокультурній мозаїці. Це все готове привести до своєрідної

ПРИКЛАД „САМОПОМОЧІ“ В НЬЮ ЙОРКУ

Чи справді „самопоміч“, дала цього року чотири тисячі доларів на Народну школу й Академію св. Юра — як проголошено в радю оє. Василюк? Як це можливо? З тих членських вкладок по 4 долари річчю читають з різних сторін.

Так, це правда, — тією різницею, що ш гроші жертвувала Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Нью Йорку, а не Товариство „Самопоміч“, як дехто думав. Крім того — одну тисячу доларів на стипендії для абітурієнтів Академії св. Юра. Крім того — на обидві школи українознавства, на Плавості і Сумівські літні табори, на всі інші народні шльї — разом 17,126.00 дол. за II місяць цього року. Оборотові фонди кредитової кооперативи „Самопоміч“ в сумі поперех 16 мільйонів є ще доволі малі в порівнянні до тих великих банків, в яких українські громадяни Нью Йорку мають не один мільйон ошадностей і не один мільйон на позичках. Варто би поспитати, скільки ш банки дали на шльї народні шльї? Навіть їх оголошень не було видно в українських часописах.

Члени Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ в Нью Йорку не можуть нарікати. Від своїх ошадностей вони дістають 6 відсотків дивиденди, котру нараховується квартално. Це має \$6.14 від кожних \$100.00 ошадностей, якщо не вибирає дивиденди. За три квартали цього року вони вже одержали \$546,316.00. Крім того безплатне життєве забезпечення відносно до суми ошадностей (але найбільше до висоти \$1,000.00 є вартісним повнопенним нормальним життєвим забезпеченням (за II місяць цього року виплачено родинам 34 померлих членів \$16,359.84). Ошадності членів забезпечені Федеральною агенцією Нешнел Кредіт Юніон Адміністрації до висоти \$40,000.00 на одного члена на випадок несплатності кооперативи.

Члени можуть діставати особливі позички на всякі потреби, а також позички під застав будинків (мортгеджі) до сплати в доглядних місячних ратах і на низькі відсотки. Позички забезпечені на випадок смерті (до 70 літніх уродин), а також на випадок шльї, постійної непрацездатності (до 60 літніх уро-

ЗРАДНИКИ, НАСМНИКИ, ЧИ ЖЕРТВИ ТОТАЛІТАРНИХ СИСТЕМ?

На цьому місці мусять зауважити, що сьогодні багато свідків німецько-советської війни, не-німців, не погодяться з таким твердженням автора. Ми знаємо, що вже до війни „Майн Кампф“ Гітлера був популярним серед німецького населення. Навіть з цитати, яку автор навів перед своїм вступом до книжки, зовсім ясно випливає, що німецький загал також знав про заміри Гітлера супроти народів советської імперії. Наведена автором цитата каже:

„І так ми, націонал-соціалісти, свідомо рисуємо лінійку побіч нашої довоєнного періоду заграничної політики. Ми починаємо там, де ми переслали шістьсот років тому. Ми припиняємо безконечний рух на Південь і Захід, а звертаємо наш зір в напрямку країни на Сході. Ми зриваємо з довготривалою колоніальною і шокерційною політикою довоєнного періоду і переходимо на земельну політику будуччини. Якщо нині говоримо про землю в Європі, то на гадці маємо головню Росію та її границіні касальні країни...“

„Ія величезна імперія на Сході є доспілою до упадку, і кінець жидівського володіння в Росії буде кінем Росії, як держави“ („Майн Кампф“, том II, розділ XIV).

Вже як такою отарою без ніякої думки німці не були, щоб не розуміли того, що Гітлер шов на Схід Європи з метою здобути ту землю, що тоді на німецькій мові популярно називалось здобуттям „лебенсраум“. На ділі, це були багато жорстокішій планів, ніж ті, які колинебудь перевилились в Африці. Врешті, про ті плани Гітлера зовсім виразно свідчать наведені в тексті книжки розмови Гітлера з генералами головного штабу. Цей зворітний апетит Гітлера на „лебенсраум“ безкритично передавався від найвищого фельдмаршала аж до рядового воляка.

Критика фюрера серед військовиків не зродилась з почуття гуманності супроти слов'ян, а зродилась шой то тоді, коли ті військовики стали перед доконаним фактом, а саме: що вони не можуть ніяким способом зрозуміти ту безумну політику Гітлера. Ми добре пам'ятаємо те, що поки німецькі армії мали успіхи на фронті — нічці були неприступні для дискусій на ці теми. Пам'ятаю теж, як після зайняття Києва один українець у приятельській розмові з якимсь німецьким лейтенантом натякнув на злітлення, а радше, на ушасоєтійнення України, то той лейтенант показав на голову і „по-дружньому“ відповів, що німецька кров

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

внини дакувати Богові, що дав нам жити в шй країні та допомагати по нашій зможі змисловим братам, що змушено жити під московсько-большевицьким ярмом. За смачною вечерю з індиком, яку приготували пані під проводом п-ні Лілії Ластовської, ще довго велась товариські розмови.

Обмеження членства ФКК „Самопоміч“ в Нью Йорку до членів Відділу Т-ва „Самопоміч“ є дуже корисне. Членом Відділу може стати тільки особа українського походження, або бодай шпорідена (мішаних подружжя). Таким чином кооператива може з часом об'єднати шльї місцеву українську громаду, а не мусять приймати небажаних не-українців.

Справді — треба допомагати Відділові Т-ва „Самопоміч“ в Нью Йорку, щоб він міг продовжувати і поширювати свою корисну для нашої громади діяльність.

Відділ Т-ва „Самопоміч“ в Нью Йорку проявляє харитативну, а також культурно-освітню діяльність. Він допомагає потребуючим радою, а деколи й матеріально, висилає пакунки з уживаними речами для наших людей до Польщі, Бразилії та інших країн. Він має досить велику українську книгозбірню — випозичальною книжкою. Він веде школу українознавства, де навчається по суботах біля 150 дітей і юнацтва. При Відділі діє Секція Старших Громадян. Час від часу відбуваються доповіді та товариські зустрічі. Ось і 28-го листопада (в неділю, замість в четвер) з нагоди свята подяки відбулася в просторій доміві Відділу примісна зустріч, на якій голова, Богдан Ластовський, в короткій доповіді з'ясував генезу цього свята Подяки в Америці, при чому й ми всі по-

Виставка мистецьких праць Рема Багавтдіна

Велике зацікавлення затилюваною виставкою Рема Багавтдіна в Детройті увічналося масовою участю нашого громадянства. Інтригувала сама особа мистця, як також, скупі шльї правда до цієї пори, вістки про оригінальність його мистецтва. Сам мистець вихованок київського сиротинця (батьків ліквідував уряд) закінчив Київський Художній Інститут, на назву „Академія“ Москва не дозволена. До хвилі виїзду за кордон в 1973 р. працював ілюстратором дитячих книжок.

Час його мистецького розвитку та назрівання припав на 60-ті роки. Це час, коли в Україні весна почалась синти людям і не дивно, що і його душею сколихнути ті думки, ідеї і шповідання, що роз'ятрили шльї наших поетів і письменників. Симоненкові, як поетові не тяжко було закріпити свої патріотичні почування у своїх палких віршах, декларуючи незаступність України. Як однак, мав висловити подібні ідеї мистець? Які теми ма-

сьма пропаганда представляє перед світом ті жертви війни, як німецьких вшльжників. На жаль, на Заході є автори, які безкритично приймають цю пропаганду як правду, а тим більше там, де йдеться про „зрадників“-українців.

Тому книжку Торвальда треба широ привітати, а тим більше, що в ній написано правду про гітлерівську окупацію України та про неюдське трактування німцями українського населення. Вже на сторінках першого розділу книжки автор наводить розмову Гітлера з Розенбергом про Україну. Розмова відбулась коротко перед німецьким нападом на СССР. Гітлер і слухати не хотів про ніяку навіть провізоричну, автономію України. Він нагадував Розенбергові, щоб той не робив українцям ніяких обіцянок і не збурював цим українського націоналізму. В шй розмові Розенберг — майбутній райхскомісар України, згадує про ОУН, про Вандеру і Мельника. Він пропонує Гітлерові шльї, згідно з яким Галичина належала б до України, і таким чином Україна стала б фортецею проти російської загрози потуги.

Гітлер відразу заперечив такий план, мотуючи це небезпекою росту українського націоналізму. Він пригадав Розенбергові те, що „сталося, коли ми пробували створити українську державу в часі Першої світової війни“. Гітлер сказав, що він зацікавлений Україною тільки як колонією, і як резервуаром того, що потрібне Німеччині.

Коли ж Розенберг настоював на своєму плані тільки, як на засові країної контролю над Україною, то Гітлер сказав: „Хай вже буде, встановляйте свій український уряд. Я сказав вам, що в ті частині світу робити менше так, як вам подобається. Тільки уважайте, не підбурюйте українського націоналізму“.

Гітлер завжди дивився на Розенберга, як на менш вартісного і слабкого духом серед гітлерівських провідників, і тому пізніше приділяв у терен війни Розенберга гваліятера, відомого садиста Ганса Коха, який формально мав би підлягати райхскомісарові Розенбергові, але на ділі так не було. Розенберг мусяв уступати Кохові, а Гітлер дивився на це через пальці.

Пізніше Гітлер, під впливом Коха, змінював на більш жорстокі окупаційні розпорядки в Україні, як наприклад, приділення Галичини до Генерального Губернаторства, тобто до окупованої Польщі. Розенберг мусяв це все шльжучо виконувати, а Гітлер ставив для нього все більше недоступним.

Наведемо виїмки з розмови, що велась коротко перед війною з СССР, між д-ром Оттом Бройтінгом —

ПРОТОКОЛ НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня
1976 р. на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(7)

Звіт головного організатора Степана Гавриша

(Продовження)

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ

ВІК СЕКРЕТАРІВ У 1975 РОЦІ

До 40 року життя	34
Від 41-го до 50-го	76
Від 51-го до 65-го	266
Вище 65-го року життя	80
Разом	456

АНАЛІЗА ВІДДІЛІВ, ЯКІ В 1975 РОЦІ НЕ ПРИДБАЛИ ЧЛЕНІВ

Члени	Відділ
1 - 10	15
11 - 15	13
16 - 25	17
26 - 50	24
51 - 100	10
101 і більше	10
Разом	105
Відділів не прислали в 1975 році ані одного члена.	

НОВІ ВІДДІЛИ, ЯКІ БУЛИ ЗОРГАНІЗОВАНІ У 1975 РОЦІ

162-ий Відділ у Філадельфії, Па.
380-ий Відділ у Орландо, Флориди

Відділи є статутними й законними основними клітинками праці УНСОЮЗУ і тому за статуту їм відано виконувати ряд важливих функцій, до яких перш усього належить забезпечувати нових членів, поборити від них членські вклади і переслати їх до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ. Від активності і числа Відділів залежить активність цілості УНСОЮЗУ так як від відділового Уряду залежить активність Відділу. Рушійною силою Відділу є праця секретаря, тому і кажемо, що доля 456-ох Відділів УНСОЮЗУ і його самого є невідомо зв'язана із понад чотирисотими Відділових секретарів. Ми зчаста говоримо про них як про найбільш культурних подвизників нашого народу і минулому, які були основою громадської організованості і національного і культурного поступу. Без щоденної відданості праці союзних секретарів не тільки не можна б було досягти великих успіхів УНСОЮЗУ, але й не можна було б осягнути ще більших у майбутності. В звітному році ми придбали 3,111 нових членів, але добрих 90 відсотків придбали наші наші секретарі і тому належить наше велике признание й подяка за їхню жертвенну працю.

Нижче подана 12-та таблиця подас дані щодо віку союзних секретарів. Вважаємо, що було б помилково, щоб праця та організаційні здобутки секретарів міряти їхнім віком. Ми мали і маємо в Союзі молодих секретарів, які приєднували поважне число нових членів, але в цей сам час наші старші секретарі не раз і не два перегадали „молодиків” організаційною працею. Для прикладу згадаємо кількох пенсіонерів-секретарів про їхні організаційні здобутки. Секретар 42-го Відділу в Пассейку Петро Головачук придбав 35 членів, в Нью Йорку секретар 204-го Відділу д-р Василь Палідвор приднав 33 члени, в Чикаго секретар 379-го Відділу Михайло Семків приднав 32 члени, а пані Анна Гнатюк — секретарка 37-го Відділу в Елізабеті приднала 20 членів. Всім тим заслуженим і віданим союзницям вже „стукнула вісімдесятка” однак вони не старіються так як і УНСОЮЗУ ніколи не старіється, а завжди є багатий в нові творчі ідеї.

Безперечно, що коначно є знайти дорогу до молодшого покоління, яке повинно привчатися до союзової праці. На жаль серед великого навантаження працею ради щоденного хліба, чимало добрих союзниць беруться за союзове діло на повний час, щойно після 62-65 років життя, тобто після відходу на пенсію.

Подана таблиця з щасливим числом „тринадцяткою” говорить про ті Відділи, які в звітному часі, себто 1975 році не придбали ні ОДНОГО члена і таких Відділів на жаль, було аж 105. Коли брати під увагу Відділи з малим числом членів, як 10-20, а до того розміщених в околицях, де немає жадного зорганізованого українського життя, то можна їм „простити” це занедбання, але коли до Відділу належить 50-100, або й більше членів то напевно у тій громаді знайдуться перспекти, які належить використати. Як же ж це зрозуміти, коли в тій самій громаді один секретар з меншим числом членів в Відділі організує нових членів, а інший на „злість” сам не робить і Відділу не віддас.

Ми не бажаємо нікому поменше докторати, однак Управити тих інертних Відділів повинні заставитися чи не прийшла пора на злуку їхніх Відділів з активними, яких секретарі будують УНСОЮЗУ. Якщо б згадалих 105 Відділів були приєднали лише по одному членові, то наші успіхи минулого року були б кращими.

Таблиця 14-та говорить про нові Відділи. Можна б думати, що вже в усіх громадах ЗСА й Канаді існують Відділи УНСОЮЗУ. Так воно не є, масою же чимало громад з українськими церквами та різними організаціями, як світськими так і церковними, де ще не засновано Відділів УНСОЮЗУ.

Творення нових союзних клітин — Відділів не повинно бути завданням лише Головної Канцелярії, але про це повинні дбати всі союзовці та свідоме громадянство. В минулому році УНСОЮЗУ збагатив двома новими Відділами. Перший засновано при Українському Світовому Об'єднанні Гуцулів в Філадельфії з ініціативи його голови Івана Гавриша. Другий Відділ в Орландо, Флориди заснував заслужений союзний і суспільно-громадський діяч, Стефан Ковальчук, колишній мешканець міста Нью Йорку. Наша щира подяка ініціаторам того благородного діла.

КЛЮВ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

ЧЛЕНИ КЛЮВУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ НА ПРОТЯЗІ 15 РОКІВ ПОГО ІСНУВАННЯ

- Петро Головачук (42)
- Степан Гавриш (83)
- Михайло Фединшин (155)

НА ПРОТЯЗІ 10 РОКІВ ПОГО ІСНУВАННЯ

- Анна Гарас (45)

До цього почесного Ключу мають доступ ті союзовці, що протягом календарного року придбають для УНСОЮЗУ по 25 і більше нових членів. Отож, цей Ключ гуртує весь видатний союзний актив. (Гляди таблиці 3 і 4). Член, який уперше здобуває це відзначення, одержує почесну добуву плякету зі союзовою емблемою із написом: „За заслуги для УНСОЮЗУ”, а за кожний рік членства — золоту зірку. В комерційних аскураційних установах існують Ключи „мільйонерів”, тобто таких, які в одному році продали забезпечення бодай на мільйон доларів. Наш Союз, як братська установа, більшу увагу приділяє кількості нових членів, чим сумі забезпечення. Тому замість Ключів „мільйонерів” створено 1961 „Ключ Заслужених Союзовців” і до нього в першому році належало аж 56-ох союзовців. В п'ятнадцяту річницю Ключу, яка припала на 1975 рік, з тих 56 союзовців залишилося лише ТРЬОХ його членів, а саме Петро Головачук — секретар 42-го Відділу в Пассейку, який за цей час придбав для Союзу 692 члени; Михайло Фединшин — секретар 155-го Відділу в Перт Амбой, придбавши за цей час 519 членів і звітодавець, колишній секретар 83-го Відділу в Філадельфії, придбавши 1,475 членів.

Десятирічний ювілей членства в Ключі, з звітному році, відзначила секретарка 47-го Відділу в Ветлегеми, головна радня Анна Гарас, яка за цей час збагатила УНСОЮЗУ 370 новими членами.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ У КАНАДІ

У минулому році на терені Канади було 67 Відділів, з яких 4 Відділи Онтарія адміністративно належали до Детройтської Округи, бо вони є у місцевостях, які є близько Детройту. Решта, 63 Відділи належать до 4-ох Канадських Округ з осідком у Торонті, Монреалі, Ст. Катринс, Ніягарська Округа і Вінніпезі.

У звітному році всі Відділи Канади придбали лише 319 членів (з того два бодай зараховані до Округи Детройт), забезпечивши їх на суму 1,072,500 дол. Стан усіх членів УНСОЮЗУ Канади на день 31-го грудня 1975 р. вносить 9,168 членів із загальною сумою забезпечення 18,546,071 дол. Квота придбання нових членів у звітному році була мінімальна, виносила 650 членів, що становить коло 70 відсотків загального стану членів усіх Відділів. На жаль, замість 650 членів, Головна Канцелярія, як сказано вище, одержала тільки 319 членів, тобто 49 відсотків наміченої квоти. Тож і не дивниця, що з 9,418 на 31 грудня 1974 р. залишилося лише 9,168 членів на день 31 грудня 1975 р. За один рік Канада понесла 251 членів втрати.

Немає сумніву, що Канада з її величезними просторами має колосальні можливості збільшити загальний стан членства новими членами. Для цього потрібно нам організаторів, які мали б під своєю опікою поодинокі Округи та Відділи. Із жалем стверджуємо, що у звітному році ми не мали щастя мати таких організаторів. В січні, лютому і березні Відділами Округу Торонто і Ніягару опікувався головний радний Василь Дідюк, який виконував тоді працю обласного організатора УНСОЮЗУ. Від березня до 30-го червня В. Дідюк виконував обов'язки організатора лише в Торонті, а від 1-го липня перейшов на іншу працю і тим самим Канада залишилася без жадної організаційної опіки канадських організаторів.

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ ЗА ОСТАННІХ 10 РОКІВ

1966	1,154
1967	980
1968	791
1969	862
1970	1,110
1971	543
1972	560
1973	652
1974	643
1975	319
Разом членів	7,614

Таблиця 17

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1975 РОЦІ ЗА ОКРУГАМИ

Канадський Відділ в Окрузі	Число
Монреаль, Квебек	2
Ніягара, Онт.	73
Торонто, Онт.	62
Вінніпег (Захід Канади)	138
Разом членів	44
Разом членів	319

ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ У КАНАДІ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 10 РОКІВ

Рік	Число членів	Сума забезпечення
1966	8,361	\$11,287,934
1967	8,887	13,016,549
1968	8,954	13,905,209
1969	9,113	15,075,971
1970	9,525	16,089,973
1971	9,366	16,323,895
1972	9,278	16,659,847
1973	9,419	17,839,230
1974	9,418	18,671,810
1975	9,168	18,546,071

Вище подана таблиця 16 с найкращим міромом праці Канадських Відділів на протязі 9 років, коли вони були під опікою організаторів, а які с здобутки без допомоги організатора. Ця таблиця доказує що коначно мали обласних організаторів у Канаді. Руководячись тим, ми весь час пошукували за ними з допомогою Канадської Репрезентації, але на жаль, не мали успіху.

Згадуючи про Канаду, ми подасмо тільки загальні статистичні інформації, залишаючи точніший звіт із усіх ділянок праці Канадській Репрезентації та її членам. Віримо, що і вони не є задоволені теперішнім організаційним станом Канади. Вважаємо, що необхідно, щоб організаційна система була тісно пов'язана з Головною Канцелярією УНСОЮЗУ, з Організаційним Відділом. Не сміємо допустити до того, щоб повторився 1975 рік, а щоб тому запобігти, канадські секретарі, організатори, Відділи і Округи на чолі з Канадською Репрезентацією, яку очолює її директор сенатор Павло Юзюк та члени: голова Контрольної Комісії мгр Іван Гервік, головний радний Василь Дідюк і головна радня Теяля Мороз, повинні докласти усіх старань, щоб

була сприятлива атмосфера для співпраці, яка повернула б колесо історії Канади до 1970 року, коли Канада в тому одному році придбала 1,110 нових членів. Дай Боже, щоб це сповнилося!

ОКРЕМІ АКЦІИ

Проголошуючи організаційну кампанію на рік 1975, метою якої було придбати 5,000 нових членів, забезпечивши на суму 12 мільйонів доларів, Екзекутивний Комітет УНСОЮЗУ, крім звичайних організаційних нагород, схвалив признати ще ряд почесних і грошових нагород, а в цьому 10 надзвичайних нагород на загальну суму 2,500 дол. Кандидатами на ці надзвичайні нагороди були ті союзовці чи союзники, які кожного місяця в році здобудуть щонайменше по одному членові зі життєвим забезпеченням, або на протязі цілого року придбають щонайменше 25 членів із життєвим забезпеченням. Ця акція почалася з днем 1-го січня 1975 р. і в першому місяці було аж 135 кандидатів на здобуття нагород. Та в більшості кандидатів був т. зв. солом'яний запал, і коли пройшло кілька місяців, то число кандидатів на 10 нагород почало меншати. Було багато таких, які дійшли до 10 місяців, в яких придбали по одному членові, або перейшли 20-ку нових членів, однак до мети не дійшли. Кажуть, що до відважних і верних світ належить. Із 135 кандидатів із січня, до фіналу дійшло рівно 40 осіб, відданих союзовців, які не здали позицій, а відержали змагання нових 12 місяців. Гратуємося їм усім, бо кожний четвертий з них одержить цінну грошову нагороду, а саме: одна 1,000 дол. одна 500 дол., одна 300 дол. та сім по 100 дол. Разом наші ентузіастичні одержуть 2,500 дол. Ми бажасмо усім виграти ті цінні нагороди, але для нас було б краще, щоб замість 40 було 400 змагунів, бо тоді ми були б напевно перейшли число 1,000 нових членів.

СПИСОК СЕКРЕТАРІВ, ЯКІ С УПРАВЛЕНІ ДО УЧАСТІ У РОЗГРАННІ 10 СПЕЦІАЛЬНИХ ГРОШОВИХ НАГОРОД

№ Ч. Відд.	Ім'я і прізвище	Здобув членів	№ Ч. Відд.	Ім'я і прізвище	Здобув членів
1.	5 М. Хоманчук	26	21.	233 В. Дейчаківський	61
2.	14 М. Отрок	15	22.	240 М. Кіричак	67
3.	22 Олена Олег	28	23.	242 П. Чабан	79
4.	25 Кайтга Стенюк	27	24.	266 В. Труфун	17
5.	34 Л. Влонарочич	25	25.	270 С. Островський	19
6.	37 Анна Гнатюк	20	26.	271 І. Чопко	32
7.	42 П. Головачук	32	27.	276 С. Іванчик	27
8.	47 Анна Гарас	36	28.	292 П. Федюк	21
9.	63 М. Турко	27	29.	305 М. Гейттон	17
10.	78 І. Петрунціо	28	30.	321 П. Фуга	13
11.	94 Р. Татарський	50	31.	349 М. Зархаро	15
12.	115 П. Вабич	23	32.	372 П. Ярема	17
13.	155 М. Фединшин	31	33.	379 М. Семків	32
14.	158 пок. А. Сапожников	19	35.	432 Б. Зорич	27
15.	161 А. Джула	32	36.	431 Олександр Долницька	18
16.	164 Т. Вутрей	31	37.	458 Д. Пич	27
17.	170 Галина Гавриша	17	38.	465 Теяля Мороз	25
18.	191 В. Колодін	17	39.	484 В. Запаранюк	15
19.	217 Т. Кубарич	25	40.	492 Марія Юзюк	13
20.	230 П. Лещак	18			

У повний таблиці ч. 19 подасмо прізвища та принадлежність до Відділів усіх 40 управлених до виграші, згаданих 10 нагород.

СПИСОК СТУДЕНТІВ, ЯКИМ ПРИСЛУГОВУЄ БЕЗПЛАТНИЙ „ВІКЕНД” НА СОЮЗІВЦІ В 1976 РАЦІ

№ Ч. Відд.	Ім'я і прізвище	Відділ	№ Ч. Відд.	Ім'я і прізвище	Відділ
1.	Ярослав Раци	8	37.	Реймонд Сабат	245
2.	Ліопа Хлупчик	22	38.	Ерн Долницький	251
3.	Віктор Гнатюк	37	39.	Елен Долницький	251
4.	Християн Чуйко	42	40.	Віра Сноп	257
5.	Константин Струк	42	41.	Християн Візькевич	266
6.	Гарас Лукіячук	81	42.	Анна Брюсо	266
7.	Арлін Ванат	84	43.	Юлія Нестерук	277
8.	Александр Соєк	86	44.	Карен Васильєва	278
9.	Марко Стельмах	94	45.	Лько Син	283
10.	Павло Дигдало	94	46.	Марія Кизюк	292
11.	Джін Шулік	94	47.	Варвара Пешинич	292
12.	Зенов Шестак	96	48.	Михайло Роман	301
13.	Мауріс Блюд	145	49.	Михайло Колуб	
14.	Том Чорнобіл	125		Геральд	320
15.	Стефанія Бабій	146	48.	Степан Тимок	320
16.	Лінда Гуцайлюк	147	49.	Іля Радь	329
17.	Олена Задворник	153	50.	Володимир	
18.	Синтія Гураєл	155		Загородний	322
19.	Давид Мартін	171	51.	Пошана Клопчик	325
20.	Стеллі Черба	173	52.	Михайло Шмагло	336
21.	Степан Педелин	178	53.	Дарія Пінчо	338
22.	Павля Томсон	191	54.	Марта Мелех	342
23.	Михайло Вінник	205	55.	Дарія Мельничук	349
24.	Михайло Юрчишин	230	56.	Марія Олена Коваль	358
25.	Катерина Мартинишин	230	57.	Оля Наєтин	361
26.	Роман Воїва	233	58.	Меланія Спасак	385
27.	Анна Москля	240	59.	Михайло Кардаш	124
18.	Микола Добромільський	240	60.	Андрій Хомяк	132
29.	Ігор Добромільський	240	61.	Марія Гасей	158
30.	Варвара Хованець	240	62.	Ярослав Вучок	158
31.	Наталія Бурий	240	63.	Джені Елер	160
32.	Орест Лисак	240	64.	Варвара Осадца	162
33.	Люба Сліпеч	240	65.	Лілія Лушинська	175
34.	Михайло Самюшин	240	66.	Доріс Крицак	178
35.	Роман Коропей	245	67.	Анна Оларник	178
36.	Глен Сабат	245	68.	Володимир Гриник	184
			69.	Давид Куртко	192

У повний таблиці з прізвищем подасмо прізвища 69 молодих студентів у віці від 16 до 23 року життя, які забезпечилися в УНСОЮЗУ на більш суму життєвого забезпечення і заплатили щорічну вкладку, одержали безплатний побут впродовж кінця тижня на оселі УНСОЮЗУ Союзівці. Цю акцію проголосив УНСОЮЗУ в липні 1975 р. Підучи на зустріч молодим студентам, а головню призначуючись союзного клуча „Лицем до молоді”, УНСОЮЗУ проголосив заклик, в якому сказано, що студенти у віці між 16-им і 23-им роком життя, коли забезпечується життєвим забезпеченням у висоті, бодай 3,000 дол. і заплатити наперед однорічну вкладку, одержать безплатний побут на Союзівці впродовж кінця тижня. З тієї оферти екористало 69 студентів, хлопців і дівчат, які закваліфікували себе на вільний побут на Союзівці під час одного вікенту”, який зарезерувала для них дирекція Союзівки під проводом її директора Володимира Кааса на суботу 19-го, і неділю, 20-го червня 1976 р. Присміємо писати ці рядки у звіті Організаційного Відділу, бо тоді коли економічна ситуація в минулому році не була сприятливою, а до того ще й важко приєднати в члени молоді, то ось тих 69 молодих українських хлопців і дівчат, молодих патріотів, закупили забезпечення в УНСОЮЗУ на таку імпортантну суму, як 318,000 дол. життєвого забезпечення, а не від випадків чи термінові. 7 осіб взяли забезпечення по 10,000 дол., 31 особа по 5,000 доларів і 31 особа по 3,000 дол. До наведених цифр не потрібно коментарів, бо вони нам говорять, що наша молоді доцільно забезпечення в УНСОЮЗУ на більш суму, професійні, а не як колись було на 500 дол. Щиро гратуємося всім вищим поданим молодим українським патріотам, що вибрали УНСОЮЗУ як дякуємо їхнім батькам, що додали їм стати членами передової братської української установи, а при тому віримо, що всі їхні ровесники, товариші й товаришки підуть такими самими шляхами і стануть членами УНСОЮЗУ.

До окремих акцій минулого року, в першу чергу за-

раховуємо пошукування організаторів, як обласних, так і постійних. В цій цілі вислали десятки листів до різних осіб, відбудо ряд особистих зустрічей з кандидатами, а також і наш орган „Свобода” весь час проголошувала пошукування за організаторами. Всі наші заходи заангажувати нових організаторів, згідно рекомендацій Організаційної Комісії і Головного Уряду, не дали сподіваних успіхів. Рік про який звітуємо, закінчено з одним обласним організатором Василем Оріховським, який мусів опікуватися Округами стейтів Нью Йорк і Нью Джерсі, до яких належали 124 Відділи. Разом Округи обидвох стейтів придбали в звітному році 1,077 членів, забезпечених на суму 2,151,000 дол. Сам В. Оріховський придбав 53 члени записаних на свій рахунок, а при тому допоміг придбати сотні членів секретарям Відділів, якими опікувався.

Під час вакаційного часу, себто червні, липні і серпні, обов'язки обласного організатора виконував молодий студент — головний радний Євген Іванців, який поза іншими обов'язками придбав для Союзу за цей час 13 нових членів.

Від місяця липня по вересень, обов'язки обласного організатора на Округи Клівленд, Чикаго і Детройт, виконував Богдан Дейчаківський — секретар 233-го Відділу в Лорейні, Огайо. За час трьохмісячної праці він придбав 44 члени, записаних на свій рахунок, не враховуючи того, що він допоміг придбати поважне число членів секретарям різних Відділів.

Пишучи на іншому місці згадування про Канаду, ми згадали, що головний радний Василь Дідюк від 1-го липня 1976 року перестав виконувати обов'язки організатора УНСОЮЗУ. Слід згадати, що в першій половині року, працюючи як

Трибуна У. Н. Союзу

ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У теперішній організації кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСОУ має важливу роль, як для самої молоді, так і для УНСОУ та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості, "Свобода" публікує в цій кампанії фотографії новоприйдених молодих членів УНСОУ, якщо очевидно — пі фотознімків чл. надіслано

Михайло Іван Голович, син Татяни та Ярослава Голович, новий член 418-го Відділу УНСОУ в Торонто, Онт., бабуся якого є секретарем цього Відділу. Це вже п'ятий вік секретарки 418-го Відділу пані Іванни Мельник і всі вони є членами цієї найбільшої та найстаршої української установи в Вільному Світі — Українського Народного Союзу.

Джефрі Шміт, син Лілі та Лотара Шміт, новий член 76-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж. Вписали Джефрі в глени УНСОУ бабуся та дідусь Антонета і Борис Міллери

Христя Л. Кіген, нова членка 245-го Відділу УНСОУ в Трентоні, Н. Дж. Вписали Христю в члени УНСОУ бабуся і дідусь панство Булати.

Даша Андрій Гусак, син Ориси та Ярослава Гусак, новий член 353-го Відділу УНСОУ в Нью Бронсвіку, Н. Дж. Вписали Дашу бабуся Теодозія і дідусь Володимир Коверко, доволити члени УНСОУ.

Роберт Міллер, син Ной і Петра Міллер, новий член 76-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж. Вписали Роберта в члени УНСОУ бабуся і дідусь Антонета та Борис Міллери.

Оксана Скрипючка, доня Носифа і Марти Скрипючки, нові члени 47-го Відділу УНСОУ в Беласе, Па. Батьки Оксани є також членами УНСОУ.

Марко Пуфол, син Грети та Генрі Пуфол, новий член 353-го Відділу УНСОУ в Нью Бронсвіку, Н. Дж. Вписали Марка в члени УНСОУ дідусь та бабуся д-р Ярослав і Павла Гравовичі

„ХУДОЖНИК“ ПЕШЧЕНКА У ПОЛЬСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Київський журнал „Дніпро“ інформує, що польський письменник С. Єнджевич, відомий автор книги про Тараса Шевченка „Українські ночі або родовід генія“, твору, який витримав три видання, переклав на польську мову повість Кобзаря „Художник“. Книга включає примітки та редакторський коментар, з якого можна довідатися про життя і творчість великого українського поета.

СИН БРЕЖНЕВА ЗАСТУПНИК МІНІСТРА

Москва. — Західна преса інформує, що 43-літнього сина генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва найменовано на заступника міністра для закордонної торгівлі. Юрій Л. Брежнєв має би перебрати свою функцію з днем 1-го січня 1977 року. Молодий Брежнєв багато подорожував з численними советськими торговельними делегаціями і в основному по-заявляючи про діяльність праш, якої йому призначили.

НЕЗРІВНЯНИЙ ЮВІЛЕЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

кошки квітів; на картотці був напис: „Весь балет поздоровлює Валю з дебютом“. Вона була зворушена до сліз, до глибини душі вивом одобрення свого успіху її колегами; і радість з цього вирішення не була потьмарена філософською заувагою того ж таки Рябцева, який сказав їй, що від колег з балету вона вже навряд чи дістане знову квіти, бо ті, хто досяг вже вершин прима-балерини, звичайно викликають у „феллоу-танцюристів“ професійну заздрість, а не бажання знову дарувати квіти.

Але і ця „заздрість“ була своєрідним визнанням для прима-балерини, бо адже заздрять тим, хто посідає щось коштовне й дороге. У випадку Валентини Переславець — це було її подиву гідне професійне вміння і її справжній талант.

Аж до 1935 року лишилася вона у театрі в Україні, здобувачи все вищої висоти у своїй прегарній професії; за нею вже були ролі з балетів: „Корсар“, „Баядерка“ Мінкуса і його ж „Дон Кіхот“; „Маруся Богуславка“ Свєтнікова; „Червоний мак“ Глієра; „Лебедине озеро“ і „Спяча красуня“ Чайковського; „Пан Кальовський“ Вериківського; „Бахчисарайський фонтан“ Кавказький братів „Трачєні ілюзії“ Асаф'єва; „Пер Гюнт“ Гріга і багато інших. За цей час артистка об'їздила все Лівобережжя й Правобережжя України, скрізь несучи радість глядачам, як одна з найкращих прима-балерин українських.

В 1935 році її запросив театр столиці Азербайджану, Баку, за прима-балерину до свого балету, а рік пізніше вона вже виступає в Свердловську, де в цей час балет досяг високого рівня і почав конкурувати з столичними театрами республік, зявивши третє місце після театрів Ленінграду і Москви.

Із Свердловським Театром Опері і Балету їде і прима-балерина в Ленінград на гостинний виступ т. зв. „гастролю“. І тут вона вирішує знову повернутися до науки, бо метода Агриніни Ваганової, бездоганного педагога, яка продовжувала і сама вдосконалювала традиції старого імператорського Мар'їнського балету (тепер ім. Кірова), так заповонила увагу Валентини Переславець, що вона об'їздила в Австралії і лист доставили їй записку. І ширі пояснення були приємні учительці, а доставлені того ж дня пишні квіти — біла азалея, для проф. Переславець і записка з запевненням найбільшої вчачності її признання від „П Маргог“ зворушили Ювілятку незвичайно.

Ювілей відзначила й директор АБТеатру Люсія Чейс, яка сказала кореспондентці „Денс Магазін“: „Вона (Переславець) без сумніву одна з найвизначніших Учительниць сьогодні, і її відданість, посвята і динамічне провідництво зробили величезний вклад, що його годі зм'ярати, у вишкіл всіх тих, хто мав щастя вчитися в неї! Це зрозуміло. Всі вони складають Валентини Переславець свій салют за те добро, яким вона їх всіх обдарувала у формі тих нешнєнних інструкцій, наук, порад, консультацій, яких вона їм не жалувала протягом творчих літ.

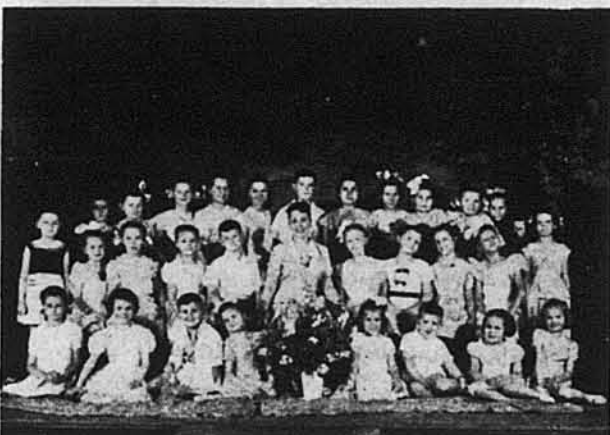
Але для нас, українців, ще важливіше є перша половина її місцево-артистично-педагогічної діяльності, початок якої припадає на рік 1926. Це рік початку блискучої кар'єри прима-балерини, справжнього триумфу і на сцені Харкова, Києва, Баку, Свердловська і інших міст на сході Європи, щоб нарешті досягти свого апогею у Львові, де вона була безконкурентно прима-балериною до часу „Великого Ісходу“ на Захід, на скитальщину.

Ось що розповідає проф. Валентина Переславець про початок свого творчого шляху: в 1926 році Володимир Олександрович Рєбєв, народний артист РСФСР і директор Харківського Балету, запросив Валентину Переславець, — вже тоді відповідальну солістку балету, — в свою балетну трупу. Це було у вересні 1926 року, а вже в грудні Харківський Театр Опері і Балету поїхав на гостинний виступ до Києва. Тут, наприкінці сезону, відбувся дебют молоденької танцюристки в „Копелі“ на звання її позицію прима-балерини.

Артистка ніколи не забуде того триумфального вечора: Копеліса грав сам Рябєв; після другої дії їх обох публіка вітала оваційно, особливо же ентузіастично оплескували молоденьку дебютантку. Вони дістала два велетенські

В Американському Балет-Театрі в Нью Йорку (зліва направо): Рудольф Нурсев, Ерік Брюн, Валентина Переславець, Маргог Фонтейн і Карла Фраччі.

Балетна школа Валентини Переславець в Нью Йорку в 50-их роках.

во перегортаю, — і про такий кур'юз, коли наші „суперпатріоти“ таборів „ухвалили“, щоб професор зукраїнізувала... французьку балетну термінологію. Були „ухвали“ й такі, щоб діти вивчали тільки народні танці, бо, — як гумористично пише газета „Українські Вісті“ з Нового Ульму 24-го вересня 1947 року (теж відзначаючи річницю заснування Школи): „Балетна Школа має бути на аматорських засадах і вивчати, головне, українські танки, щоб тільки репрезентувати наші...“

Все ж такі ці епізоди були в „мізерній меншості“, а загал нашої Скитальщини опісля як слід прашо прима-балерини й балетного педагога, й звідусіль лунав загальний і однозгідний голос подиву, захоплення і вчачності великій подвижницькій класичного українського балету.

Вісімдесят блискучих імпрєз і три дала Школа проф. Переславець в Учительницьі Австрії; і це дало привід представниці Допомогового Бюро з Лондону, канадцеві дир. Ярмичовичеві, сказати так: „Мати нагоду бачити виступ школи... є щось, що зостанеться в моїй пам'яті на довгі літа. Помімо тяжких умов, школа балетна ривняється найліпшим в Канаді“.

І багато інших голосів підкреслювали шість школи й самостійних балетних виступів самої балерини: як балетна пара, Валентина Переславець і її старший учень, тоді студент університету, Юрій Гарасим, виступають з класичним і жаровим танцевим репертуаром перед українським глядачем в таборах. З Львові, серед багатьох ролей у класичних балетах, інтенсивно готується до виступу в Шевченківській „Лілі“, яку хоче відтворити на сцені, як лише вона єдина зможе, але... Віяна! Скитальщина. І, може, безнадія? Ні!

Приходить Інгольштадт, невелике німецьке місто, де вона засновує власну Балетну Школу; і тепер — весь свій час, весь свій хист, невтомність, запал і винахідливість віддає рідному народові на чужині — розбудовує Балетну Школу з основним завданням: „виховати українські кадри класичного балету для великих театрів і піднести славне ім'я українського балету в майбутньому до висот найкращого“, — як писав український універсальний тижневий журнал „ПУ-ГУ“ (рік після заснування Школи) 5-го жовтня 1947 року, оцінюючи як найпотужніше успіх Балетної Школи й прашо її чарівної директорки.

Вісімдесят блискучих імпрєз і три дала Школа проф. Переславець в Учительницьі Австрії; і це дало привід представниці Допомогового Бюро з Лондону, канадцеві дир. Ярмичовичеві, сказати так: „Мати нагоду бачити виступ школи... є щось, що зостанеться в моїй пам'яті на довгі літа. Помімо тяжких умов, школа балетна ривняється найліпшим в Канаді“.

З чималою гордістю дає артистка мені Подяку від директора Королівської Опері, Ковент Гарден в Лондоні, за її цінні виклади-лекції для цієї всевітньої відомої театральної балетної трупи; в листі висловлено теж надію, що й надалі буде між ними творча співпраця.

Пітаю нарешті про той перший крок, що унапрявив назавжди її життяву кар'єру, скерував її в царство балетного артизму, перед вистар богині Терпсихори, як любить висловлюватися поети. Валентина Олександрівна з гарною усмішкою і особливим рухом голови (поворот постації, елегантний помах руки, і вся вона — це ж вітлення граші — невідступної печаті балету) розповідає, що це по батьковій вона успадкувала такий талант і любов до сцени. „Не тільки моє чудове, правдиво-українське прізвисько, Переславець, я завдячую своєму Дорогому Батькові, але і нахил до хореографії“, — каже пані Валентина. І виявляється, що її батько і танцював і сунувався у театрі (!) Садовського, — як треба було, то і грав принагідно на сцені українського корифея театру.

„Ах, шоло прізвища, — сміється пані Професор, — його хотіла бути 25 років тому „замеркнізувати“ Люсія Чейс, пропонуючи скорочення прізвища на „Перрі“. Але я сказала: „Ні!“ — і відтоді пані Переславець так і називається своїм повним батьківським прізвиськом і серед американців, хоч їм не раз тяжко і довго його вимовляти, але люблять її вони не менше через те.

Слухати, подивляючись, що велику артистку можна довго, і слідкувати за злетом її блискучої кар'єри, в якій, — як сказано, — послувала завжди артистичну прашо на сцені з педагогічною діяльністю у класі, де навчила балетному мистецтву вже кілька поколінь. І це вони, П американські учні, святкують сьогодні її подвійний ювілей, з вчачності за засвоєні від неї до балету любов, відданість, альтруїзм, вміння, і все інше прекрасне, яким їх всіх щєдро обдарувала протягом 25-ти років. Але це і 50 років творчості, це і недалеке вже сімдесятліття нашої Прима-балерини, що була і є окрасою української хореографії.

ПРОТОНОЛ

(Продовження зі стор. 3-ої)

ЗСА шукаючи захисту — свободи слова і кращої долі для себе, а головою дітей. Коли глядяти на подану таблицю з перспективи 20 років, то не хочеться вірити у це, що суми однорічного забезпечення доходили зазедде до 3,000,000 доларів. Здається, що тоді були більш сприятливі умови продажу забезпечення. Тоді всі ми були на 20 років молодші, не мали ще „гавзів“ по 2 і 3 „жари“, не мали „дач“ в Фльориді, над океанами чи гірських околицях.

Порівнюючи наші мінудорічні досягнення в цілості Союзу, з делкими роками повичє поданої таблиці, мусимо сказати, що не зважаючи на економічну кризу, ми зробили величезний поступ у всіх ділянках. Патріотична українська громада доцінює величезну роль такої впливової установи, якою є УНСОУ і тому ми повинні рахувати, що її підтримати. Навпевно одержимо ту підтримку, якщо всі будемо бдати про добро нашої установи і будемо працювати одним „тімом“ — всі.

Головний організатор Степан Гавриш у доповненні до свого друкованого звіту подав наступне: Я також вважаю, що всі повинні були мій звіт прочитати, а головою вступ і початок. Я підкреслюю, що ми звітємо за минулий рік, а не за цей, про що ми вже говорили минулого року. До свого звіту хочу додати, що в мене знову пімішані таблиці, тобто не подані там, де в тексті про них мово. Прашо теж справити на сторінці 17-го мого звіту, що студентів, які одержали безплатний побут на „Союзівці“ має бути 72, а не 69, та що цих 72 студенти забезпечилися на суму \$331,000. На 19-ій сторінці мого звіту закралася помилка також: так сказано, що я відвідав 20 Округу, а справді це має бути 12 Округ, що їх відвідав я у 1975-му році. Також на 19-ій сторінці вкінці речення має звучати так: „Патріотична українська громада доцінює величезну роль такої впливової установи, якою є УНСОУ, і тому ми повинні рахувати на її підтримку“. Вкінці, апелюю до Вас, так само як головний касир, щоб Ви прочитали мій звіт, бо навпевно над мій звітм буде найбільша дискусія, бо ми будемо багато дискутувати над організаційними справами. Думаю, що коли прочитаєте вступ та про те, які були акції, то будете мати образ, як ми працювали.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я хочу звернути увагу, що ми всі, і я також, читали звіт, але звітодавці повинні зробити хоч підсумки своїх звітів та відповісти на подані в їхніх звітах рекомендації. Бо це буде предметом наших міркувань на майбутнє, як це слушно підкреслювала головна касирка пані Дячук.

Заступник головного передідики д-р Іван Фліс: Що нам тепер робити, коли висловлено такі побажання? Чи ми масмо повернути до попередніх звітів, чи їти далі, та просити про такі підсумки чергових звітодавців? Думаю, що підемо далі і попросимо до звіту головного редактора „Свободи“ Антона Драгана.

(Продовження буде)

Об'єднання українських...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ремю наголосив, що Пяржик мав великий вплив на інтелектуальне формування й індивідуальність Гординського. По приїзді до Львова Гординський скоро стає редактором журналу „Назустріч“ і формує нове літературне і мистецьке життя. Завдяки його організаційним здібностям відбулося ряд образотворчих мистецьких виставок у Львові. Гординський видав збірку своїх поезій, які одержали широкій розголос й нагороду Гординський не вдовольнявся цими успіхами. Він робить переклади й переспіву. Тут можна згадати його майстерний переспів „Слово о полку Ігоревім“, на який відгукнувся болгарський вчений у Софії, Москві й славістичний відділ в Гарварді. Одинокий мовчав український науковий світ у Києві. Гординський написав низку монографій на мистецькі теми й про українських видатних мистців. Г. Костюк підкреслив, що Гординський, поруч Богдана Кравця і Валіма Лєсича, належав до одних з перших українських поетів Західної України, який у своїй літературній творчості живив української літературної мови. Для обговорення багатогранної творчості С. Гординського було б потрібно значно більше часу, тому Гр. Костюк зупинився виключно на його поетичній творчості. Він провів ретроспективну аналіз називаючи шквалю поетичної творчості Гординського, наводячи окремі строфи віршів. Костюк підкреслив, що Гординський є поет суцільний, а поруч того —

кучої кар'єри, в якій, — як сказано, — послувала завжди артистичну прашо на сцені з педагогічною діяльністю у класі, де навчила балетному мистецтву вже кілька поколінь. І це вони, П американські учні, святкують сьогодні її подвійний ювілей, з вчачності за засвоєні від неї до балету любов, відданість, альтруїзм, вміння, і все інше прекрасне, яким їх всіх щєдро обдарувала протягом 25-ти років. Але це і 50 років творчості, це і недалеке вже сімдесятліття нашої Прима-балерини, що була і є окрасою української хореографії.

Вітаючи нашу дорогу Ювілятку зі славним 50-річчям і недалеком вже 70-річчям, ми бажасмо Валентині Олександрівні ще довгих творчих років, плідної праші педагога-репетитора, щоб все нові й нові таланти балету вчилися від неї П дорожньому „досвіді“; та від душі бажасмо їй доброго здоров'я, творчої наснаги і багатьох, благих літ!

Вітаючи нашу дорогу Ювілятку зі славним 50-річчям і недалеком вже 70-річчям, ми бажасмо Валентині Олександрівні ще довгих творчих років, плідної праші педагога-репетитора, щоб все нові й нові таланти балету вчилися від неї П дорожньому „досвіді“; та від душі бажасмо їй доброго здоров'я, творчої наснаги і багатьох, благих літ!

Вітаючи нашу дорогу Ювілятку зі славним 50-річчям і недалеком вже 70-річчям, ми бажасмо Валентині Олександрівні ще довгих творчих років, плідної праші педагога-репетитора, щоб все нові й нові таланти балету вчилися від неї П дорожньому „досвіді“; та від душі бажасмо їй доброго здоров'я, творчої наснаги і багатьох, благих літ!

Вітаючи нашу дорогу Ювілятку зі славним 50-річчям і недалеком вже 70-річчям, ми бажасмо Валентині Олександрівні ще довгих творчих років, плідної праші педагога-репетитора, щоб все нові й нові таланти балету вчилися від неї П дорожньому „досвіді“; та від душі бажасмо їй доброго здоров'я, творчої наснаги і багатьох, благих літ!

Вітаючи нашу дорогу Ювілятку зі славним 50-річчям і недалеком вже 70-річчям, ми бажасмо Валентині Олександрівні ще довгих творчих років, плідної праші педагога-репетитора, щоб все нові й нові таланти балету вчилися від неї П дорожньому „досвіді“; та від душі бажасмо їй доброго здоров'я, творчої наснаги і багатьох, благих літ!

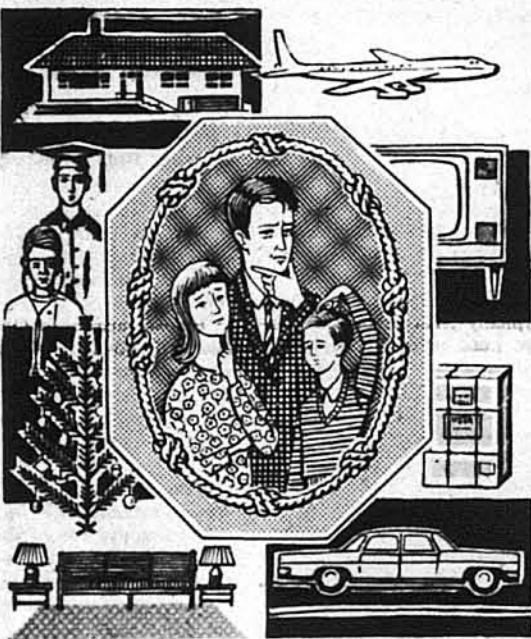
Український Літературний Мистецький Клуб
136 2nd Avenue

РІЗДВЯНИЙ ВИПРОДАЖ

Емалі
Поступила нова партія коралів з України.
Великий вибір мистецьких річей на подарунок.
Відкрито щоденно від 9 до 7:30 вечора.
Norm Enamel Art Galery
13 E. 7th St., (bet. 2-3 Ave.), New York, N.Y. 10003

Увага! РОЧЕСТЕР, Н. Й. і ОКОЛИЦІ! Увага!
СЛУХАЙТЕ
дня 6-го січня 1977 року о год. 8:15 веч.
на хвилях 1280 AM з радіостанції WROC
півгодинну
УКРАЇНСЬКУ РІЗДВЯНУ
РАДІОПЕРЕДАЧУ
яку пересилатимуть
ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
та
УКРАЇНСЬКА ФУНДАЦІЯ ВОЛІ в АМЕРИЦІ

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
42-й ВІДДІЛ в ГЕМСТЕДІ, Н. Й.
запрошує на
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ
в суботу, 15 січня 1977 р. год. 7-ма веч.
в залі Українського Парафіяльного Центру св. ВОЛОДИМИРА
226 Uniondale Avenue, Uniondale, N.Y.
Оркестра „ЧЕРВОНА КАЛИНА“
Смачний буфет під зарядом ВШ. ПАНЬ.

Не турбуйтеся — з вами щастя!
йдіть до цілі певним кроком —
Позитку гешебу дасть вам
"Самопоміч" у Нью Йорку.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" в Нью Йорку
Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel. (212) 473-7310

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ
БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ-МАЛАНКУ

в суботу, 15-го січня 1977 року о год. 8-й вечора
у балевій залі VFW, 600 Washington Ave., Manville, N.J.
Оркестра — Б. ХОМУТ
Коктейль — 8-8:45

Український хор „ДУМКА“ в Нью Йорку
ЗАПРОШУЄ НА

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ — НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ

Субота, 15-го січня 1977 року
ПОЧАТОК:
Коктейль — 6:00 веч.; Бенкет — 7:00 веч.; Баль — 9:00 веч.

ШАНОВНІ ПАНІ! ПАНОВЕ!
Багато наших запрошень пропадає з Різдвяною поштою,
як також повертаються з огляду на неточні чи змінені
адреси. Без уваги на те чи Ви одержали запрошення чи ні, до
ласкавої участі у нашому бенкеті і балю, щиро і сердечно
запрошує Вас —
УПРАВА ХОРУ

КАНАДА — ПІВНІЧНИЙ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

летунської сили Советського Союзу.
Але політика теперішнього ліберального уряду, каже полковник Стівенсон, базується на нічмі несправданих сподіваннях, таких, що, мовляв, у світі не прийде до глобальної війни; а враховуючи це, Канаді непотрібно переобтяжувати себе надмірними видатками на її оборону.

Як і можна було очікувати, майор А. Діттер, старший офіцер в департаменті національної оборони, заявив, заперечуючи Стівенсонову, що мобілізаційний план, як такий, завжди існував та в випадку потреби діє.

Полковник Стівенсон твердить все ж таки і далі про жалюгідну нестачу деяких родів модерної амуніції, а коли врахувати об'єктивно, яке число воїків та у якій засяжності дії переходить належний вишкіл, то він порівнює його кількістю до рівня, який був у 1812 році. Канадське летунство, за твердженням цього фахівця, не в силі виконувати навіть свої місії в часі миру, — ось для прикладу: провадити задовільне патрулювання Арктики, — а його електронічна мережа не в силі слідкувати за океанним рибальством Советського Союзу, який постійно порушує прибережну морську полосу Канади.

Цей різкий критик канадської оборони заявив теж, що в

1976 році вишкіл міліції зредуковано із двох до одного тільки тижня з уваги на видатки, які було витрачено на парамілітарну охорону Олімпіади. Наразі, продовжує Стівенсон, канадські регулярні війська в Європі вишколюються „на випозичних“ німецьких танках „леопардах“, які мають згодом заступити перестарілі канадські „центуриони“, а сніжні модерні танки „леопард“, які під сучасну пору мас Канада на своїй землі, перебувають у вишкільному таборі Гейлсдейв в Н. Б.

Щоправда, цей „оборонний песимізм“ Стівенсона намагався вже кількома заявами знівелювати міністр оборони Річардсон, заявляючи, що за останніх три роки Канада зробила дуже багато в розбудові сили своєї Національної Оборони, вивинавши регулярну армію деякою новою модерною зброєю, та що із шістьо зброєю об'єктомлюються і військові резерви.

Військові знавці із НАТО вже не раз підносили у своїй пресі не без слушности, що, не зважаючи на заяви розбудови канадської збройної сили та її генералізації, Канада у прирівнянні до своєї економічної потентності розбудовує свої збройні сили „черпаціним темпом“, а під сучасну пору Канаду слід зарахувати до одного із „слабших звен“ у ланцюгу збройних сил НАТО.

83-й Відділ СУА в Нью Йорку

середньо запрошує Вас і Ваших Діточок на
ЯЛИНКУ
в неділю, 16 січня 1977 р.
о год. 2:30 по пол.
Заля школи св. Юра
215 Схід 6-та вул. в Нью Йорку

В програмі — різдвяна сценка
Валентина Юрченко „ДОБРА ЯЛИНКА“

ГРИ — ЗАБАВИ — НЕСПОДИВАНКИ
Музика оркестри „Червона Калина“
Буфет в заряді ВШ. ПАНЬ

Вступ: діти і молодь 1:00 дол., дорослі 2:00 дол.
Побажаний вишнваний одяг для дітей.

Український Музей в Нью Йорку
— ПРОГОЛОШУЄ —
КОНКУРС НА ПИСАНКУ
ТА ОБРЯДОВЕ ПЕЧИВО
ВИМОГИ ДЛЯ УЧАСНИКІВ КОНКУРСУ:

I. ОБРЯДОВЕ ПЕЧИВО:
Сюди зачисляемо не лише святоче печиво, але теж весільне печиво. Це головно: святочні паски, колачі та короваї. Це все, самозрозуміло, повинно бути виготовлене з тіста.

II. ПИСАНКА:
Приймається писанки, виготовлені тільки традиційною технікою, себто батіковою (з ужиттям воску або субстанції заступаючий віск); писанки розмальовані пензлем та „скробанки“ або „дрятанки“ (візр вишкрябаний голкою на пофарбованому яйці).

Не приймаємо на конкурс писанок з пластику (пластики), дерева, інкрустованих, керамічних, гіпсових тощо.

Хто хотів би взяти участь в конкурсі, просимо зголоситися до 20-го січня 1977 р. на адресу Українського Музею, при чому слід зазначити, що саме буде вислане: писанки чи печиво (чи одне і друге).

Писанки і печиво просимо прислати до 15-го лютого 1977 року теж на адресу Українського Музею:
UKRAINIEN MUSEUM
402 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

зазначуючи, з якого району України походить даний тип писанки чи печива.

Предмети надіслані учасниками конкурсу оцінюватиме комісія, а найкращі зразки будуть нагороджені і показані на „Великій виставці“, а описи включені до Музейної колекції.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛУК

На медичні Темі

Лікарський довідник.
Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ЗРАДНИКИ, НАЄМНИКИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

німецьким послом до советського Закавказзя, й Ляйббрандтом, також німецьким дипломатом.

Бройтігам також не був людиною енергією, але, як довготлітній дипломат в чужих країнах, він навчився чого про обопільні взаємини в політиці та економіці.

Бройтігам: „Чи можливо творити незалежну Україну без повної контролю над економікою і без функціонуючої поліції. Таке упорядкування можуть сприйняти тільки недосвідчені теоретики, але реаліст передбачував би труднощі“.

Ляйббрандт посліпно відповів: „Прощу взяти під увагу мої сугестії. Я знаю це, як ви пишастесь Україною та українською культурою.“

У САМВИДАВІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ментовано“ з операм на державний чинник. А друга сторона взагалі не могла організуватися. Результатом тої дискусії стала „допомога кадрами“ Інституту історії, археології та іншим історичним інститутам. А щоб було де працювати присланим кадрам, треба було позбутися попередніх, що виявилися не на висоті поставлених перед ними начальством завдань. І, звічайно, ніхто тих звільнених з роботи науковців не переслідує за наукові погляди (Ти розумієш яке там може бути у нас переслідування?). Яких тільки зигагів не робила радянська історична наука в трактуванні слов'янського етногенезу? То слов'янським оголошувалось усе від Полісея до Чорного моря, то слов'ян вимігрували (дивись Третьяков „У истоках древнерусской народности“) зовсім з України на кілька століть. Але карти плутала антропологія — дивовижна монотипність і тривкість антропологічного типу населення Наддніпрянщини, від епохи бронзи почавши, через чорнолісько-кімерійську, скіфську, черняхівську і русинську до сучасної епохи включно... Те ж саме — в антропозенезі та етногенезі. Вже скількі років радянські підручники з історії повторюють легенду про прихід Олега з Новгороду до Києва і здобуття його 882 року. Одним і обмежується вся інформація про державний переворот у Києві 882 року. А чому б не подати хоча б одним реченням нижче, що Новгород виник тільки в 907-941 роках. Що заважає це зробити, хіба клеювий підхід? Та й Новгород сам якось виглядає у радянській історіографії: бо новгородські сепаратисти теж тягнулися до Заходу. І навіть новгородське духовенство тягнулося, хоч для нього це означало піддатися зверхності невідомої латинської віри...

Чому радянська історіографія йде за старими канонами православної церкви, а не за справжньою наукою? Та ж тріада що й за царизму, тільки дещо у поновлених термінах. Ти якось казав мені, що начальство не вивчає історії. Ні, вивчає! Слідий ось заявив мені одного разу: „Ми не дозволимо, щоб повторився випадок з Червоною, коли вона виходила з суду переможницею! Ми не вилустимо владу з рук, як вилустили царизм. Ми не зупинимся ні перед чим, навіть якщо прийдеться посадити всю інтелігенцію“. Такий потік відвертости, хоч я на владу сам, розуміється, не претендував ніколи. На питання сучасности, ми шукаємо відповіді у минулому. У кожному з нас сидить козакофіл, любимо хизуватися фразою Воляна — козацька нація. Та давай поміркуємо над думкою Максимовича, що українці в той час тільки молилися і воювали. А чи треба було ще щось робити? Треба було думати. Читаємо Голобуцького та іже з ним диверсантів в історії, хочемо збагнути той феномен, що зветься козацькою. А там все підрахунки табунів коней та поголів'я худоби у козацьких старшин. А чим жила, чим ди-

Він прямо мусите взяти участь у місії, яка змінить цілий аспект Сходу назавжди і дасть Україні свободу, а Європі безпеку“.

А далі Ляйббрандт подав докази користи від такого плану. На жаль, це була розмова між професійними дипломатами, які не сміли говорити цього перед Гітлером. Гітлер був оточений такими „геніальними“ людьми як: Гімлер, Гебельс, Герінг, Борман та декілька фельдмаршалів, які слухали били в дашки і виконували бузурні пляни для колапсу Східної Європи.

В міжчасі д-р Бройтігам неохоче прийняв становище шефа Департаменту Політики при Міністерстві Окупаєних Східних Територій. Через вісім тижнів після того, як німецькі армії

перешли советський Кордон, Розенберг поінформував Бройтігана про те, що через кілька тижнів військові чинники передадуть під „юрисдикцію“ міністерства Розенберга територію Литви.

Наведено уривок з розмови, яку вів Бройтігам зі своїм зверхником Розенбергом. Бройтігам спитав: „Що з Україною, коли її передадуть?“ Розенберг від-

повів: „Фюрер рішив не передавати під нашу контроль завоюваної Галичини — Західної України. Адміністрація Галичина буде анексовано польським Генерал-Губернатором і підпорядкована губернатору Франкові. Консеквентно, на ша праця в Україні зачнеться через кілька тижнів“.

(Продовження буде)

Вступайте в глени УНСоюзу!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ СОЮЗУ ЗЕМЕЛЬ СОБОРНОЇ УКРАЇНИ — СЕЛЯНЬСЬКА ПАРТІЯ
з смутком повідомляє що
25-го грудня 1976 р. відійшов у Вічність у Вашингтоні, Д. К.

бл. п.

ІВАН ПИЛИПОВИЧ ДУБРОВСЬКИЙ

довголітній член Центрального Комітету СЗСУ-СП на 64-му році життя.

Покійний народився в м. Вовчанськ, Харківська обл., України.

Осиротив дружину Марію Іванівну, дві дочки, двох зятів і внука.

ПОХОРОНИ відбудуться в четвер, 30-го грудня 1976 року з Української Православної Церкви у Вашингтоні, Д. К., на місцевім цвинтарі у Вашингтоні.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

бл. п.

ІВАН ПАСТЕРНАК

Ділямося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 19-го грудня 1976 р. в Амстердамі, Н. Й.

упокоївся в Бозі мій Найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п.

ІВАН ПАСТЕРНАК

нар. в селі Бужок, Золочівського пов. на Україні.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 22-го грудня 1976 року о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до української католицької церкви св. о. Миколая в Амстердам, на цвинтар о. Миколая.

Залишу у великому смутку дружину АНАСТАЗІЮ ІІІ сестру МАРТУ, на Україні дві сестри — ЗОФІЮ ПАРІЙ І АННУ ПАСТЕРНАК.

Хай прибрана земля буде йому легкою.
Горем пририта —
АНАСТАЗІЯ, дружина

бл. п.

ІВАНА ПИЛИПОВИЧА ДУБРОВСЬКОГО

голови Фондції Академії у Вашингтоні, працівника ЦПУН у Франкфурті на Майні, довголітнього співробітника Бібліотекі Конгресу у Вашингтоні, Д. К.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині Покійного Марії Іванівні, дочкам — Юлії і Галіні з Родиною висловлює глибоке співчуття.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 30-го грудня 1976 р. о год. 10-й ранку в Українській Православній Церкві на 16-й вул. у Вашингтоні, Д. К., де буде відправлена Служба Божя, а описля на цвинтар Gate of Heaven при George Avenue, Washington, D.C.

УПРАВА АКАДЕМІЇ

бл. п.

ОЛЕНА з ЯЦКЕВИЧІВ ШИЯН

вдова по бл. п. д-рові прав ІВАНОВІ ШИЯНОВІ, довголітня службоничка Союзу Кооператив в Стрию та членка Українського Золотого Хреста.

ПАРАСТАСІ — в похоронному заведенні Колодій-Лазута у вівторок, 28-го грудня і в середу, 29-го грудня, о год. 7-й вечора.

ПОХОРОН — в четвер, 30-го грудня 1976 р. о год. 9:30 ранку з УПКЦеркви св. Йосафата в Пармі, Огайо, на цвинтар св. апт. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Опечалені:
дочка — ВОЛОДИМИРА КАВКА з мужем МИКОЛОЮ
сестра — МАРІЯ РІЗНИК з мужем РОМАНОМ
внучка — ЗОРІНА МАЛСІД з мужем ТОМОЮ
правнук — МАРЧИК
та сестра — ІРЕНА в Україні
і брат — ОЛЕКСА в Польщі

Асоціація Діячів Української Культури (АДУК, 1977 Р.Б.)

Асоціація Діячів Української Культури подала у висліді протестаційної маніфестації в Торонто, Канада, 6 червня 1965 року, в о-бороні нищеної Москвою української культури та її діячів.

Основне призначення Асоціації: безкомпромисова боротьба з позицій еміграційної діаспори проти московського наступу на українську мову, культуру, традиції, а також — поборювання денационалізації. Діяльність Асоціації на зовнішньому відтинку намічена у формі протестаційних акцій перед чужинським світом, ознайомлення його культурних установ з методами нівелювання української духовності, стосованими московськими окупантами в Україні, терором супроти її найвидатніших літераторів, мистців та науковців, неросійським нищенням Українських Церков та вірних; АДУК відповідно реагує на викривлення правди в американських публікаціях щодо української культури.

На внутрішньому відтинку устійнено такі завдання: протиставитися намаганням Москви послабити протимосковську настану в української еміграції з допомогою митів про „відлигу“ у культурно-політичному житті України, ширення дефітизму та капітулянтських настроїв, головним чином серед високошкільної молоді та працівників культури. Тому Асоціація рішуче поборює за ті емігрантські неосовтофілі, як от „Зстрічі“ та „Контакти“ з московськими висланцями, з'ясовуючи громадянству, що ті „рідні

брати“ — це совєтські чиновники під виглядом поетів, мистців, науковців, хореографів — приносять данайські дари, щоб ними роззброїти українську еміграцію, а з тим і спаралізувати її протимосковську діяльність. АДУК рішуче засуджує „детант“ та співпрацю з безбожним комунізмом, що є формою московського імперіалізму.

Протиставлячись більшовицькій інвазії, Асоціація ставить своєю ціллю стимулювати зріст духовних надбань української еміграції, щоб виповнити ті болючі прогалини, що їх створила на рідних землях ворожа окупація і щоб вдержувати при українстві молодші покоління еміграції: звідси її увага АДУК до видань для дітей і молоді.

Асоціація сприяє українським науковим і мистецьким організаціям в популяризації їхніх здобутків та цілей серед загалу еміграції і в справі моральної та матеріальної їм допомоги.

Асоціація бажає створити такі ланки культурної діяльності на еміграції, яких у мережі вже існуючих організацій або зовсім немає, або їх дошкульно замало, зокрема театрального та професійно-музичного об'єднань з їх періодичними виступами, сприяє розвитку кінодокументалістики.

Асоціація планує, після поширення мережі своїх відділів в Америці, Канаді й ін. країнах і створення відповідної бази, видавати репрезентативний періодичний орган, присвячений питанням літератури, мистецтва, науки, критики, з широкою хронологією культур-

них подій з усіх країн поселення нашої еміграції. Дотепер видано два збірнички „Естафета“, за редакцією д-ра Богдана Стебельського.

Асоціація не втрає в статуті права, обов'язки та завдання наших існуючих наукових, літературних та мистецьких установ і шукає з ними співпраці. Члени АДУК — письменники і журналісти — активно співпрацюють з журналом „Визвольний Шлях“ та ін. періодичними виданнями.

У відношенні до формально-ідейних і світоглядних питань, Асоціація займає толерантне становище, схваляючи всі творчі методи й шукання, коли вони не порушують естетичних, морально-етичних підвалин, що на них розвивається конструктивна національна структура, як передумова розвитку та духовного здоров'я нації.

Членство Асоціації складається не тільки з творчих одиниць. П членами можуть бути також меценати культури, її популяризатори, стимулятори її росту. Крім Відділів, діють також Гуртки прихильників АДУК.

Головою Головної Управи АДУК є д-р Богдан Стебельський у Торонто, Канада; його заступником на ЗСА є письменник Леонід Полтава, Нью Йорк.

Члени АДУК вичають 10 дол. річної вкладки, відносячи щороку персональну виказку АДУК. Від оплати звільнені неспроможні.

Ділова адреса Централі АДУК:

ADUK
140 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5V 2R3
CANADA
(416) 368-3444.

Ділова адреса АДУК у ЗСА:

ADUK
136 Second Ave.
New York, N.Y. 10003
(212) 456-3407
U.S.A.

Склад Головної Управи АДУК — ЗСА: голова Леонід Полтава, заступник Ждан Ласовський, секретар і скарбник Алла Косовська (Лавиденко), члени ГУ Калина Чічка-Андрієнко, Михайло Черешньовський, Вибір Контрольної комісії та доповнення членства Головної Управи — на загальних зборах АДУК весною 1977 р. в Нью Йорку, про що буде своєчасно повідомлено.

У більших місцевостях скупчень членів АДУК обираються місцеві Управи Відділів АДУК, у менших — Представництва АДУК; члени АДУК у далеких самотніх районах у ЗСА звітують про свою працю безпосередньо до ГУ АДУК — ЗСА, одержують об'їзники і т.д.

Головна Управа АДУК-ЗСА щиро бажає рідному Українському Народові, Проводом Українських Церков, Нескореним на Батьківщині, Централі АДУК у світі та всім Членам АДУК Веселих Свят Христового і Щасливого, Творчого 1977 Р.Б.!

Млена Рудницька
Невидимі Стигмати
Книжка у твердій темно-бронзовій обгорті із золотими буквами. 552 сторінки із фотографією документально.
Ціна 15.00 доларів.
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Український Народний Союз

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ПЛАНОВЕ:
Прощу вислати інформації про забезпечення

Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
Місто _____ Стрейт _____ Зіп код _____

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:
_____ день _____ місяць _____ рік

СКОРИСТАЙТЕ З ВІМКОВО ДОБРОЇ НАГОДИ — ОГОЛОШЕННЯ

в новому Календарі УНСоюзу на 1977-ий рік

ЯКІЙ ПО'ЯВИТЬСЯ В ПОВНОМУ 20-ТИСЯЧНОМУ ТИРАЖІ „СВОБОДИ“

Один сторінка — \$90.00 Четверть сторінки — \$33.00
Пів сторінки — \$50.00 Один восьме стор. — \$20.00

Замовлення і належність проситься надіслати найдадніше до 31-го січня 1976 року.

Svoboda
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

НОВО ВІДКРИТЕ

Українське Підприємство

SKYWAY PLUMBING, CONTRACTING & HEATING CORP.

(212) 475-6233
122 First Avenue New York, N.Y.
Власник Славко Шот

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ

ПІД ЯЛИНКУ

Студійна (Колеждова) Грамота УНСоюзу ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ І ВБУКАМ ВИСОКІ СТУДІ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСоюзу, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ЦІННИЙ ДАРУНОК

передплата „СВОБОДИ“ для Ваших Рідних, Приятелів чи Знайомих!

Річна передплата 30.00 доларів;
Замовлення, залучуючи чек або моні ордер слати —

„Svoboda“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 70302

For Rent

ПОМЕШКАННЯ

від 1-го лютого 1977 р. 3 1/2 сонячні кімнати, 2-ий поверх, Florence Avenue, Irvington, N.J.
Кликати 374-5373 по 6 год. веч.

ВІДИШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИК, член УНС Відд. ч. 32 Т-ва ім. Олега Ольжича в Філадельфії, помер на 65-му році життя. Покійний народився в Мінську, Білоросія. Став членом УНСоюзу в 1928 р. Полішив в смутку дружину Анну, дочку Стасю, Віру і Ілену, сина Володимира. Похорон відбувся 3-го листопада на цвинтарі Оакленд у Філадельфії, Па.
Вічна Пома Пам'ять! Секретар Відділу

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwansky
136 First Avenue
(Bet. 8th and 9th Streets)
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 228-2286

V.M. FASHION FABRICS

Великий вибір жіночих і мужських матеріалів для власних потреб і на висилку — вовни і підстири на суконки і плащі, тф светери і блузки.
329 E. 14th St. між 1-ою а 2-ою авеню New York (212) 477-4303

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound) BRIDGEWATER, N.J. 08807

- Різноманітна кухня та українські традиційні страви.
- Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1866
- Власник українець та під українським зарядом.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ

БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до **УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.**
98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3555 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор **ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ**
Завдає влаштуванням похоронів в каліцях, пологоних в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

Прийміть до серця мальовничі степи, зелені карпатські гори, широке, широке Дніпро, блискуче Чорне Море! Та модерні споруди безмежної України.

Не чекайте довше, відвідайте її цього року!

ТУРИ В УКРАЇНУ

— 1977 —

Tour #	Days	Depart NYC	Return
Tour 1	7 Days	Depart NYC May 8 Cities: Kiev 3 - Lviv 3	Return May 15
Tour 2	15 Days	Depart NYC May 23 Cities: Kiev 5 - Kaniv - Lviv 4 - Ternopil 4	Return June 6
Tour 3	16 Days	Depart NYC June 17 Cities: Kiev 4 - Kaniv - Ternopil 3 - Lviv 4 - Warsaw 3	Return July 2
Tour 4	16 Days	Depart NYC June 24 Cities: Lviv 4 - Yalta 3 - Zaporizhya 2 - Kiev 4 - Kaniv	Return July 10
Tour 5	21 Days	Depart NYC July 4 Cities: Prague 1 - Uzhhorod 2 - Lviv 5 - Odessa 2 - Yalta 3 - Zaporizhya 2 - Kiev 4 - Kaniv	Return July 25
Tour 6	19 Days	Depart NYC July 10 Cities: Leningrad 3 - Lviv 4 - Yalta 3 - Kiev 5 - Kaniv - Moscow 3	Return July 29
Tour 7	16 Days	Depart NYC July 15 Cities: Kiev 4 - Kaniv - Ternopil 3 - Lviv 4 - Warsaw 3	Return July 30
Tour 8	16 Days	Depart NYC July 22 Cities: Lviv 5 - Yalta 3 - Zaporizhya 2 - Kiev 4 - Kaniv	Return Aug. 7
Tour 9	21 Days	Depart NYC Aug. 1 Cities: Prague 1 - Uzhhorod 2 - Lviv 5 - Odessa 2 - Yalta 3 - Zaporizhya 2 - Kiev 4 - Kaniv	Return Aug. 22
Tour 10	19 Days	Depart NYC Aug. 14 Cities: Leningrad 3 - Lviv 4 - Yalta 3 - Kiev 5 - Kaniv - Moscow 3	Return Sept. 2
Tour 11	15 Days	Depart NYC Sept. 5 Cities: Kiev 5 - Kaniv - Lviv 4 - Ternopil 4	Return Sept. 19
Tour 12	7 Days	Depart NYC Oct. 2 Cities: Kiev 3 - Lviv 3	Return Oct. 9

Тому що кількість місцев на кожні подорожі є важко обмежене, радимо замовляти собі подорож котра Вас цікавить як най швидше. Важність замовлення буде потверджена при одержанні депозиту \$150.00 від особи.

За точніші інформації, телефонуйте або пишіть до Дмитра чи Марії Горбай, власники бюро.

SCOPE TRAVEL AGENCY

192-12 NORTHERN BOULEVARD
FLUSHING, NEW YORK 11358
Area Code 212 - 357-5400
(New York City)

Att: Dimitri Horbay 1076/7
I wish to reserve space for the tour checked below:
TOUR # _____ DEPARTURE DATE _____
\$ _____ deposit (check or m. o.) enclosed for _____ persons
Name _____
Address _____
Zip _____

ТАРЗАН, Ч. 7679. — СПОГАДИ З ВІЙНИ

I WAS WITH THE GERMAN ARMY, AS A TANK MAN THAT OCCUPIED NORTH AFRICA DURING WORLD WAR II ...

"AS CONQUERING HEROES, WE WERE NOT ABOVE A BIT OF PLUNDERING..."

THIS WAS OUR WAY OF IMPRESSING THE PEOPLE BACK HOME WITH OUR EXPANDING SPHERE OF INFLUENCE...

Я служив танкістом у німецькій армії, яка під час Другої світової війни окупувала північну Африку...

Як „переможці-герої“ ми „део“ грабували...
Втакій спосіб хотіли показати нашим землякам у Німеччині, як то ми „поширюємо сферу наших впливів...“